

Marion van de Coolwijk

De geheimzinnige bewaker

δ

HOOFDSTUK 1

Bijna vakantie

„Tikkie, jij bent hem!” Vliegensvlug holt Imke weg. Haar tweelingzus Marloes probeert nog snel terug te tikken, maar Imke is haar te vlug af. Marloes kijkt om zich heen. De andere kinderen uit haar klas zijn allang uit de buurt van de nieuwe tikker. Heel even blijft Marloes staan. Ze heeft eigenlijk geen zin meer in tikkertje spelen. Als je de tikker bent, is het spel helemaal niet meer zo leuk, denkt ze. Marloes begint te rennen.

De kinderen hollen vlug weg. „Marloes is hem.

Marloes blijft hem!” roepen ze.

Imke schreeuwt net zo hard mee met haar klasgenootjes. Ze loopt een stukje in de richting van haar zusje. „Kom dan! Tik mij dan!” zegt ze grijnzend. Steeds dichterbij komt Imke bij Marloes.

De kinderen gieren van de pret. De twee zusjes staan nog maar een klein stukje van elkaar vandaan.

Marloes blijft stokstijf staan. Imke komt steeds dichterbij. Nu is het stil geworden op het schoolplein.

De spanning stijgt. Zal Marloes erin slagen Imke te tikken?

Zelfs de meester komt even kijken wat er aan de hand is. Hij glimlacht. „Zet hem op, Marloes!” roept hij over het schoolplein.

Imke draait zich om en steekt haar tong uit naar meester Vlieg. Ze lacht. Die gekke meester van haar trekt Marloes voor. Nou, wacht maar! Ze zal hem even een lesje geven. Ze fluistert iets naar Marloes.

Even kijkt Marloes haar zusje verbaasd aan.
Wat is Imke nu weer van plan? Maar dan begint ze te lachen. Vooruit maar! Ze heeft toch geen zin meer in tikkertje spelen.
De twee zusjes draaien zich om en beginnen naar de meester te lopen. Ze kijken heel dreigend.
Maar je kunt zien dat ze het niet echt menen.
Hun ogen stralen.
De meester kijkt verbaasd naar de twee meisjes die op hem afkomen. „Hola, hola!” speelt hij het spelletje mee. „Ik word aangevallen door een wilde tweeling! Help me dan toch!”
De kinderen liggen dubbel van het lachen.
Die gekke meester!
Langzaam komen Imke en Marloes dichterbij.
De meester loopt achteruit. Hij kijkt om zich heen.
„Help me dan toch!” roept hij naar de andere kinderen uit zijn klas.
Maar niemand reageert. Ze kijken allemaal toe wat de tweeling nu weer van plan is met de meester.
De twee blonde zusjes kunnen hun lachen haast niet meer inhouden. Als ze vlak bij hem zijn, blijven ze staan.
De meester kijkt hen verbaasd aan. Hij fluistert: „Gaan jullie me opeten?”
Imke en Marloes kunnen nu echt niet meer boos kijken. Ze proesten het uit. Gierend van de lach rollen ze over de grond.
De meester lacht vrolijk mee. Hij is wel wat gewend met die komische tweeling. Ze lijken als twee druppels water op elkaar. Blond haar, bruine ogen en een wipneusje. Toen ze pas bij hem in de groep zaten, heeft hij de grootste moeite gehad

de twee zusjes Zevenaar uit elkaar te houden. Maar als hij de namen per ongeluk verwisselde, verbeterden ze de meester meteen. Daar waren de meisjes heel eerlijk in. Gelukkig kent hij de tweeling nu door en door.

Imke is een echte wildebras, die alles durft. Als ze de kans krijgt, haalt ze de gekste dingen uit. Ze is totaal niet verlegen en heeft een groot gevoel voor humor. Met Imke kun je enorm lachen. Als zij in de buurt is, valt er altijd wel wat te beleven. Dat weten alle kinderen uit de klas.

Marloes lijkt dan wel sprekend op Imke, maar ze is verder totaal verschillend van haar zusje.

Marloes is veel rustiger. Ze kan heel goed leren en ze houdt ervan boeken te lezen. Ze verslindt ze.

Imke plaagt haar weleens en noemt haar dan een boekenwurm, maar ze is eigenlijk best jaloers dat Marloes zo goed kan leren. Zij heeft er veel meer moeite mee en Marloes moet haar vaak bij het huiswerk helpen. Toch is Marloes, als het erop aankomt, niet bang uitgevallen.

De twee zusjes zijn onafscheidelijk. Van jongs af aan zijn ze met elkaar opgetrokken. Ze weten precies wat ze aan elkaar hebben. Hun ouders hebben zich er vaak over verbaasd dat de twee meisjes zo in elkaar opgaan. Als de één bijvoorbeeld hoofdpijn heeft, dan voelt de ander dezelfde pijn.

Toen de familie Zevenaar pas in het dorp woonde, hadden Marloes en Imke de grootste moeite zich aan te passen aan het rustige dorpsleven. Ze waren gewend in een drukke stad te wonen en ze zagen ertegenop naar een nieuwe school te gaan.

Maar als je die twee nu ziet, zou je niet zeggen dat

die giechelende meisjes het twee jaar geleden zo moeilijk vonden om hier te wennen.

Het lawaai van de schoolbel maakt een eind aan het speelkwartier.

De meester loopt naar de deur van zijn klas.

„Kom, jongens!” roept hij. „We gaan weer hard aan het werk!”

Een aantal kinderen loopt de klas in.

Imke en Marloes blijven, samen met nog twee meisjes, op het schoolplein staan.

De meester wenkt ze. „Kom, kom! Schiet eens op!”

Imke schudt haar hoofd en blijft gewoon staan.

De meester fronst zijn wenkbrauwen. Wat is er nu weer aan de hand? Hij wenkt nogmaals en zegt:

„Kom, jongens! Aan de slag!”

Imke geeft antwoord. „Wij zijn meisjes, meester!”

De meester kijkt verbaasd. Hij snapt er niets van en roept: „Ja, natuurlijk zijn jullie meisjes! Dat kan iedereen toch zien. Maar wat heeft dat te maken met naar binnen gaan?”

„Nou, u zegt dat de jongens naar binnen moeten, dus mogen de meisjes buiten blijven spelen!” antwoordt Imke lachend.

De kinderen die nog buiten lopen, moeten ook lachen.

Die slimme Imke durft wel, hoor. Stel je voor dat de meester boos wordt! Ze weten allemaal dat je, als hij echt kwaad wordt, heel goed moet oppassen. Even blijft de meester staan. Hij denkt na.

De kinderen die nog niet naar binnen zijn gegaan, wachten ook in spanning af. Zal Imke nu op haar kop krijgen? Een paar seconden is het doodstil op het schoolplein. De andere klassen zijn allang naar

binnen. Je kunt een speld horen vallen.

Imke krijgt het een beetje benauwd. Waarom zegt de meester nu niets? Ze weet niet of ze moet lachen of huilen.

De meester kijkt haar doordringend aan en zegt: „Imke, je bent een slimme meid. Dat merk ik wel weer, maar je moet nog een heleboel leren. Ik geef je één raad, meisje. Denk er altijd aan tot hoever je met je grapjes kunt gaan. Je moet weten wanneer je moet stoppen met lollig doen. Begrepen?”

De meester kijkt niet echt boos, maar Imke begrijpt wel dat ze iets te ver is gegaan. Ze knikt.

„En dan gaan nu alle jongens EN meisjes naar binnen!” roept de meester streng. Maar als je goed naar hem kijkt, zie je een glimlach om zijn lippen. Als iedereen op zijn plaats zit, begint de meester met de taalles.

Plotseling gaat de deur open. Mevrouw Burgerman komt de klas in. Achter haar loopt een meisje. Ze kijkt ernstig in het rond. De kinderen kennen haar niet.

Juf Burgerman is het schoolhoofd. Ze loopt naar de meester toe en fluistert hem iets in het oor. De kinderen in de klas kijken naar het meisje, dat bij de deur is blijven staan. Een paar meisjes beginnen te giechelen. Het meisje ziet er ook wel jongensachtig uit. Ze heeft een tuinbroek aan, met pijpen tot aan haar knieën. Daaronder draagt ze felrode kousen en ze heeft bruine schoenen met rode veters aan haar voeten.

De meester wenkt het meisje. Langzaam schuifelt ze naar de tafel van meester Vlieg.

Dan zegt juf Burgerman: „Dit is Katja Vierslag,

meester. Ze komt bij u in de klas. Katja is hier in het dorp komen wonen en komt nu bij ons op school. Haar ouders zijn vandaag aan het verhuizen, dus het zou fijn zijn als Katja meteen bij u in de klas kan blijven.”

De kinderen in de klas giechelen.

Katja kijkt een beetje verloren de klas rond. Ze had veel liever geholpen met verhuizen.

„Goed, dan ga ik maar weer. Ik heb nog zoveel te doen. Nou, Katja, ik denk dat je het wel naar je zin zult krijgen bij meester Vlieg. Daaag, kinderen.” Mevrouw Burgerman gaat de klas uit.

Katja Vierslag blijft alleen bij de tafel van de meester staan.

De kinderen in de klas wachten gespannen af wat er nu gaat gebeuren.

De meester schraapt zijn keel. Hij denkt even na.

„Tja!” zegt hij dan. „Nu moeten we even een plaatsje voor je zoeken.” Hij kijkt de klas rond. De kinderen beginnen te schuiven op hun stoel.

De meesten hebben er helemaal geen zin in om dit meisje bij hen in het groepje te hebben. Ze ziet er zo gek uit.

Marloes ziet ook wel dat er kinderen zijn, die het nieuwe meisje niet naast zich willen hebben. Ze denkt terug aan haar eigen eerste dag hier op school. Ze had zich toen ook niet erg op haar gemak gevoeld. Gelukkig was er een meisje geweest, dat had gezegd dat ze bij haar in het groepje mocht komen zitten. Dat gaf een veilig gevoel.

Marloes staat op. „Meester!” zegt ze. „Katja mag wel bij ons in het groepje komen zitten.”

De meeste kinderen kijken haar verbaasd aan.

Wat doet Marloes nu?

De meester glimlacht. „Dat is fijn, Marloes!”

Hij draait zich om naar Katja en zegt: „Nou, Katja.

Je hoort het. Je mag bij Marloes in het groepje zitten. Ga maar gauw naar je plaats, dan gaan we verder met de les. We waren bezig met zinsontleding.

Weet jij daar al iets van af, Katja?”

Het meisje kijkt hem aan en zegt: „Ja, meester.

Dat heb ik al gehad. Ik weet alles al van zinsontleding.”

De meester kijkt haar verbaasd aan. „Alles?”

„Ja, meester. Ik mocht van mijn juf vooruitwerken.”

Meester Vlieg glimlacht. „Zo, zo, we hebben een knappe bol in de klas gekregen, jongens.”

Katja kijkt verlegen de klas rond.

Sommige kinderen fluisteren iets naar elkaar.

Marloes moet lachen. Ze vindt het nieuwe meisje wel aardig.

„Nou, ga maar snel zitten, dan kunnen we doorgaan met de les,” zegt de meester.

Katja gaat aan het tafeltje naast Marloes zitten.

En dan gaat de meester verder met zijn les.

HOOFDSTUK 2

Nieuwe buren

Om vier uur lopen Imke en Marloes het schoolplein over en gaan ze naar huis. Ze moeten een paar minuten lopen, voordat ze thuis zijn. De meisjes wonen in een leuk huis aan de rand van het dorp. Als de meisjes thuiskomen, is hun moeder in de tuin bezig. Vandaag heeft mevrouw Zevenaar vrij. Ze werkt vier dagen per week in de supermarkt van het dorp. Marloes en Imke komen er vaak. Ze vinden het leuk bij hun eigen moeder boodschappen te doen. „Hoi, mams!” roept Marloes. „Mogen we iets drinken?”

Mevrouw Zevenaar kijkt op. Ze lacht. „Jullie doen net of je in de woestijn hebt gelopen. Hebben jullie zo’n dorst?”

Imke lacht en zegt: „Ja, mam. Het is ook zo warm. Ik zal blij zijn als de vakantie begint. Dan kunnen we tenminste de hele dag naar het zwembad gaan.”

„Nog twee dagen volhouden, meiden,” zegt hun moeder. „Hoe was het op school?”

Imke haalt haar schouders op. „O, gewoon!” mompelt ze en ze loopt naar binnen.

Marloes vertelt haar moeder dat er een nieuw meisje in de klas is gekomen. „Ze heet Katja Vierslag en ze weet al ontzettend veel. Ze zit bij mij in de groep, mam!”

Imke, die net met twee glazen limonade naar buiten komt lopen, zegt: „Daar heeft ze zelf om gevraagd, hoor! Jammer, dat Peter niet naast je mocht zitten,

hè, zusje?’’ Ze moet lachen om haar eigen grapje. Maar Marloes vindt het helemaal niet leuk. Ze roept: „Niet waar! Ik vroeg of ze bij ons kwam zitten, omdat ik het zielig vond voor haar. Iedereen zat te giechelen toen ze de klas inkwam. En dat is toch niet leuk? Je weet zelf ook wel dat je verlegen was toen wij hier voor het eerst op school kwamen.’’

Imke knikt. „Ja, dat weet ik ook wel. Maar daarom kun je nog wel spijt van je keus hebben!’’

Marloes loopt boos naar haar zusje toe. Imke doet een stap achteruit en houdt daarbij de glazen limonade gevaarlijk schuin.

„Voorzichtig, meiden!’’ waarschuwt moeder, maar het is al te laat.

Imke blijft met haar voet achter een tak haken. Ze valt met haar achterwerk op het grasveld. Ze probeert de glazen nog goed vast te houden, maar ze knoeit met de limonade.

Juist op dat moment komt hun vader om de hoek van het huis lopen. Meneer Zevenaar werkt als rechercheur van politie in de nabijgelegen stad. Net als hij iets wil zeggen, krijgt hij alle limonade over zich heen.

Imke ligt languit op het grasveld.

Marloes en mevrouw Zevenaar blijven van schrik stokstijf staan. O nee!

Even is het stil. Het hoofd van rechercheur Zevenaar wordt langzaam rood. Hij draait zich woedend om en roept: „Wat is dat voor gedoe?’’

Imke kijkt verschrikt naar haar vader. Ze komt overeind en stottert: „Eh... ik... Marloes is... en...’’

Marloes stuift op haar zusje af en schreeuwt: „Dat is niet waar!’’